

Nr. 73. Naturen holder Pintsefest.

♩ = 72 o: 26''.

Na - tu - ren hol - der Pint - se - fest I blom - ster - vir - ket Smyk - ke, } Nu Vaa - rens
Og Lun - den, som den kan det bedst, For - tæl - ler om sin Lyk - ke. }

mf

Vind Har rin - get ind Dens Fest i Sko - vens Kro - ner; Guds Aan - des Magt Har Li - vet

vakt, Ham pri - se tu - sind To - ner.

2.
Og hjertet holder pinsefest
med vang og mark og skove,
den Helligånd, vor himmelgæst,
vi hilse nu og love;
nu vift og vaj,
du grønne maj,
min palmegren jeg svinger;
til kirkeby
med sang i sky
hans indtog højtid bringer...

3.
Til Herrens pris hans fuglehær
udflagrer med sin trille;
når Ånden med Guds kraft er nær,
kan jeg da tie stille?
Om Jesus Krist,
der lever hist,
mig lægges ord på tunge;
om livets vår,
jeg godt forstår,
de fugleflokke sjunge!

6.
Af håbets friske maj jeg vil
min pinse-løvsal bygge
mod skylregn og mod dagens ild,
med hvile og med skygge;
om kærlighed
bag gravens bred
med ren og hellig lue,
om glæden hist
hos Jesus Krist
mig synger skovens due.

C. J. Boye.

4.
I trange svøb var bladet svøbt,
til døden overgivet,
med skyens vandbad blev det døbt,
da sprang det ud i livet.
Til kraft og håb
jeg fik min dåb,
Guds Ånd, du var til stede!
O, lad min tro
med løvet gro,
bevar dens sommerglæde!

5.
Jeg ser, den grønne ager står
opstanden fra de døde,
jeg ved, min frelser år for år
vil også mig genføde.
Det gamle frø
dog måtte dø,
før marken fik sin grøde;
thi hjælp mig, du
Guds Ånd, min hu
til verdens lyst at døde!